

Иван Вазов
Т. Каблешкову

О, Каблешков¹, загина!
Загина гордо ти!
Огънят ти изстина,
земята с теб зарина
надежди най-свети.

Сърце ми още пази.
приятелю злочест,
тез думи, що тогази
със жар каза, и ази
ги слушам като днес:

„Ох, брате! Зло е време!
Народът е убит,
не мисли той да сHEME
това проклето бreme
от своя врат притрит.

Заклех се да се трудя
и до последен час
духа му да разбудя
и искрата да гудя
за бунта между нас.

И знам, че ще страдая
за таз висока цел,
но всичко ще изтрая
и няма да се кая
за тежкия си дел.

Но ак' по участ люта,
че роб ще съм, съзра,
то в същата минута
по примера на Брута
свободен ще умра!“

Ти радост, мир, угода
не знайше оттогаз,
ти плачеше с народа
и бунт зарад свобода
приготвяше у нас.

Настана ден Гергьовден!
Сънят ти оживя:
пламна гневът народен
и пряпорец свободен
в Балкана се развя.

Но в битките с вразите
не те намери смърт,
ни тамо в планините,
нито под съсипните
на бациний ти кът.

Отруден, окървавен,
с разбиено сърце,
за левът обезславен
ти падна, с яд удавен,
роб в турските ръце.

Горкана! И когато
изваден бе на съд,
със ярост във душата
ти като Караджата
ревеше на врагът:

„Стан тигрове проклети,
презирам вашия бяс!
Бесете и колете
и с кръв се утолете,
но близо ѝ вашия час!

Ще умра аз, тирани,
как братята ми мрат!
Покрити с люти рани,
с вериги оковани –
не е ни мил светът!

Но дор сме ний в гробове,
души ни ще родят
безброй юнаци нови,

---

1. *Тодор Каблешков* – Образован момък, родом из Копривница – и един от най-въодушевените апостоли преди бунта. (б.а.)

кат нази все готови
на вас да отмъстят!“

И да им не оставяш
но-друга радост тям,
ханджар един долавяш,
в гърди си го ударяш
и падаш мъртъв там.

.....

.....
О, душо благородна!
Горка бе твоята смърт;
но тя не бе безплодна;
идеята свободна
възкръсна тоя път.

И колко ощ безбройни
момци в тоз бунт свиреп,
на таз идея войни,
разпалени, достойни,
изгубихме кат теб!

О, Каблешков, загина!
Загина гордо ти:
огънят ти застина,
земята с теб зарина
надежди най-свети!

2 юли 1876

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова и Инна Атанасова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4353>]